

2014. ÁPRILIS-JÚNIUS

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 11. ÉVFOLYAM 4-6. SZÁM

A nap hevében árnyat ad

(Az idei Jó Pásztor Konferencia mottója)

A fenti cím egy régi egyházi énekből való idézet. A szerző – Isaac Watts – számos más zsoltár mellett a 121-et is versbe szedte. A dallamot H. Wilson írta. A fordító ismeretlen, mindenesetre sikerült neki az ihletett szöveg ihletettségét megőrizve gyönyörű verset írni. (GyÉ 475. ének)

A nap hevében árnyat ad

*Feléd kegyelemes Istenem,
Fordítom arcomat,
Segélyre várón, esdeklőn:
Halld meg fohászomat!*

*Csak tőled jó az oltalom,
Én Istenem, Uram!
Ki mennyet, földet alkotál,
S mindent, mi benne van.*

*Ha fáradtság vagy gyengeség
Leverne lábamról,
Te újra talpra állítasz,
S megőrzöl mindenhol.*

*Nem szunnyadoz, nem alszik el,
Ki őrzi Izraelt,
Vigyázó szemmel néz reám,
Kíséri léptemet.*

*Az Úr megóv, véd biztosan,
Mindig mellettem áll,
Mint védő pajzs a jobbomon,
Elhárít tört, halált.*

*A nap hevében árnyat ad
Nem rémít sápadt hold,
Mind éjjel-nappal lát az Úr:
Megóv és pártfogol.*

*Hű gondossága elkísér,
Míg járok utamon.
E léttől kezdve holtomig
Mentsvár és oltalom.*

A Szőkepusztai Konferenciák témái gyakran idézték a pusztai körülményeket: „A pusztá is kivirágzik...”, (Ézs 35,1), „Elvezetem a pusztába...” (Hós 2,16), Csoda a pusztában (Mk 6,30-44), „Legelők sarjadnak a pusztában” (Zsolt 65,13), „Folyóvíz mellé ültetett fa” (Zsolt 1-3), stb. Az idei téma: „A nap hevében árnyat ad” A 121. zsoltár gyönyörű, költői fordítása. Ugyanezt a gondolatot egy másik régi énekünk is felidézi:

„Ments váram énnekem az Úr...

A zord viharban sziklavár!...” (régi karénekes 181.)

A második vers első sora így hangzik: „A nap hevétől oltalom...” Az ének szerzője az a D. Sankey, aki Moody énekes társa volt evangélikációi során.

Miért is választottam ezt a témát? Még a télen jó néhány telefonhívást kaptam, régi szőkepusztaiaktól, meg újaktól is. Riadtan és elkeseredett hangon, szinte távirati stílusban hadarták: „Szőkepusztán az imaház körül tarra vágták az erdőt.” Akkor én már tudtam. Próbáltam vigasztalni a telefonálókat. Elmondtam, hogy az az erdő nem a miénk, a tulajdonos pedig – ahogy azt az erdőművelés megkívánja – szabályosan járt el, stb. stb.

Amikor aztán legközelebb Libickozmára mentünk, úgy döntöttem, hogy egyedül megyek ki az imaházhoz, és körülnézek. A látvány tényleg lehangoló. Az imaház eddig árnyas fák között állt, ma pusztá veszi körül.

Azt, hogy egy tarra vágott erdő helye milyen, mindenki el tudja képzelni. Teljesen alkalmatlan a terep konferenciázásra. Nem voltam boldog. Úgy éreztem, hogy a konferenciáknak itt a vége. Persze, a kis imaházban a szőkepusztaiak majd találkoznak, de ide konferenciára bárkit hívni felelőtlenység.

Lassan megfogalmaztam magamban azt a cikket, amit majd közlünk a Jó Pásztorban: mostantól nem tartunk konferenciát, itt a vége, eddig tartott... Aztán elkezdtem föl hívni azokat, akik mindig nagyon tevékenyen járultak hozzá a szervezéshez és elmondtam, hogy mi a helyzet. Mindenki szomorú volt, de elfogadták a döntést. Egy holdbéli táj nagy csalódást okozna mindenkinek...

Aztán az egyik kedves segítóm nem hagyta magát. Mindenféle ötlettel állt elő. Vagy két óra hosz-

szat győzködött, egy este telefonon, hogy csak van valami megoldás... Azon az éjszakán nem sokat aludtam... Reggel jó korán csörgött a telefonom. Ő volt. Azzal kezdte, hogy éjszaka nem aludt... Beszélgettünk és egymás után jöttek a jobbnál jobb gondolatok. Nyilvánvaló volt, hogy nem mi találtuk ki őket. Az eredmény: lesz konferencia! A nap hevétől az oltalmat a Jó Pásztor Alapítvány tulajdonában levő erdő biztosítja majd Libickozmán a Gyermektábor mellett. Az egy hektáros erdő 50–100 éves fái jelentik majd a „napernyőt”. A szomszéd telekről – ami szintén a Jó Pásztor tulajdona – kapjuk a vizet és az áramot. Aszfalt úton érkezhetsz mindenki, egészen idáig....

A konferencia a hagyományoknak megfelelően zajlik. Délelőtt fél 11-kor kezdődik. A zenei szolgál-

tokat Tóka Szabolcs testvér koordinálja. A főtémával kapcsolatosan a 121. zsoltár üzeneteire figyelhetünk, arra, hogy mi mindenben oltalom, menvár nekünk az Úr. Az idén is részesedünk az új kenyérből. Az étkezés önellátó, mint mindig, az előző évekhez hasonlóan azonban meglepetésben is lehet részünk....

Ebéd után szabadfoglalkozás (kirándulás, horgászat, rétesfesztivál, Somogyvár, Balaton, stb.), a szőkepusztaiaknak pedig fél 3-tól a pusztai imaházban találkozó (igei elcsendesedés, beszámolók, bizonyoságtételek, stb.)

A konferencia helyszíne a faluban a „LIBICKOZMA” tábla után kb.150 m-en belül található erdő, a buszmegálló mögött.

Mindenkit szeretettel várunk!

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor*

„Feltámadt a halottak közül – felment a mennybe!”

Isten-Jézus-Krisztus testetöltésének egyik legsúlyosabb problematikáját abban látom, hogy az az Isten, aki egy-ugyanazon pillanatban bárhol, mindenhol lehetett és „működhetett”, ettől kezdve csak egy-egy helyen létezhetett, mint ahogy ez nekünk, embereknek a legtermészetesebb dolog egész életünkön át. – Az Isten-Jézus testben ő mint fogoly élhetett csupán, egészen kereszt-haláláig. Ő ugyanis „megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és magatartásában is embernek bizonyult” (Fil 2,7).

A mennybemenetelt úgy képezzem el, hogy „a hét első napjának hajnalán” (Mt), „korán reggel, napkeltekor” (Mk), egy szempillantás alatt feltámadt Jézus, és elfoglalta eredeti trón-helyét az Atya jobbján.

Nem tudom úgy látni őt, mint Lázárt korábban, hogy „kijött a halott, lábán és kezén pólyákkal körülvéve”. Sem úgy, hogy vagy neki, vagy a közreműködő angyali személyeknek előbb a hatalmas zárókö elmozdításával kellett volna bajlalkodniuk. Egyszerűen:

„Krisztus feltámadt!” – Minden egyéb pedig lényegtelen. Történt, ahogy történt.

Hitem szerint „megjelenései” is már isteni létformájában mentek végbe, amíg aztán elérkezett a búcsú-alkalom, ahogy ezt Lukács evangélista leírja. Előbb, az evangéliuma végén, eléggé szűkszavúan összefoglalja: „Miközben áldotta őket, eltávolodott tőlük, és felvitetett a mennybe”. Majd az Apostolok Cselekedeteiben – sokkal színesebben – is elbeszéli: „Szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől”.

Jézus tehát „haza”-ment. „Azon a napon megtudjátok, hogy én az Atyámban vagyok” (Jn 14,20). Királyi méltósága beteljesedett: „Ő ellenben, miután egyetlen áldozatot mutatott be a bűnökért, örökre az Isten jobbára ült, és ott várja, hogy ellenségei zsámolyul vettessenek lába alá” (Zsid 10,12-13). Ő ott továbbra is „Isten dicsőségének a kisugárzása és lényének képmása, aki hatalmas szavaival hordozza a mindenséget, aki miután minket bűneinktől megtisztított, a mennyei Felség jobbára ült (Zsid 1,3).

LELKETLENÜL

A diadalmas Krisztus visszanyerte dicsőségét. Megtörtént, amit János evangéliumában olvashatunk: „És most te dicsőíts meg, Atyám, önmagadnál azzal a dicsőséggel, amely már akkor az enyém volt tenálad, mielőtt még a világ lett” (Jn 17,5).

Megtörtént a felmagasztaltatása! „Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon (Fil 2,9-10).

Urunk a mennyben elnyerte főpapi méltóságát! „Az elmondottakban pedig ez a legfontosabb: olyan főpapunk van, aki a felséges Isten trónusának a jobbára ült a mennyekben, annak a szentélynek és igazi sáternak szolgájaként, amelyet az Úr épített, nem pedig ember” (Zsid 8,1-2).

Szabad bemenetelünk van a mennybe! „Hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne” (Jn 3,16). „Mivel pedig, atyámfiai, teljes bizalmunk van a szentélybe való bemenetelhez Jézus Krisztus vére által, azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által” (Zsid 10,19-20).

Így lesz még nagyobb jelentősége annak az evangéliumi közlésnek, hogy „és íme, a templom kárpitja felülről az aljáig kettéhasadt” (Mt 27,51). Az előző mondat szűkszavúan közölte, hogy „kilehelte lelkét” (50. v)

A mennybemenetel ténye sugallja azt a vigasztaló üzenetet is, hogy Jézus Krisztus megsemmisítette az adós-levelünket. Mostanában a sajtóközlemények állandó szereplője az adósság-csapda, a valuta-kölcsöntartozások Damoklesz-kardja, mely fenyegető veszedelmeként lebeg sokak feje fölött.

Jézus „eltörölte a követelésével minket terhelő adós-levelét, amely minket vádolt, eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára” (Kol 2,14).

Most már valóban elmondhatjuk Pál apostol győzelemittas himnuszát: „Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?... Hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!” (1Kor 15,54-57).

Csak arra várunk és arra törekszünk mindezek után, hogy teljesüljön Urunk főpapi imádsága: „Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szeretted engem már a világ kezdete előtt” (Jn 17,21).

Végső konklúzió: Bátran és teljes szívvel, egész étellel képviseljük e földi utunkon Úrrá és Krisztussá lett nagy Királyunkat a Szentlélek által! „Ezt a Jézust támasztotta fel az Isten, aminek mi valamennyien tanúi vagyunk”. – Mert nem Dávid ment fel a mennyekbe... „Tudja meg tehát Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek” (ApCsel 3,32-36).

Gerzsenyi Sándor

Az első „dührohamot” talán háromévesen „kaptam”. Szüleim jó testvéri kapcsolatot ápoltak egy kedves családdal. Épp náluk voltunk. A két nagylány – ők már iskolások voltak – elmesélte, hogy az osztályban az egyik gyerek egy kismadarat tett a piroosan izzó kályha tetejére, mire az természetesen azonnal összeégett és elpusztult. Teljesen megrendítette a történet, és magamból kikelve sírva kiabáltam. Sokáig senki nem tudott megvigasztalni... Lelketlenség a javából.

Nemrégiben az egyik barátom azt mesélte, hogy egy közös ismerősünk – aki egy időben lelkipásztor is volt – abban leli kedvét, hogy madarakra vadászik. Alig hittem a fülemnek... Lelketlenség.

A védekezésre képtelen, kiszolgáltatott élőlények kínzása, megölése természetesen lelketlenség, de hol van ez a terrortámadásokhoz, vegyi, vagy épp nukleáris fegyverek használatához, a tömegmészárláshoz, a gázkamrákhoz, vagy a Gulághoz?

A magyar nyelvben számos pozitív jelentésű szó válik egyszerűen negatívvá, ha fosztóképzővel látjuk el. Nézzünk néhányat! Szívtelen, szeretetlen, kegyetlen, irgalmatlan, embertelen, gerinctelen vagy épp lelketlen. És akkor még nem említettem az istentelent.

Így pünkösöd táján néhány gondolatot szeretnék megosztani kedves Olvasóimmal a lelketlenségről. A magyar Bibliában a Lélek nagykezdőbetűvel mindig a Szentlélek jelenti, a Szentlélek Istent.

Minden lelketlenség ősforrása az istentelenség, a lelketlenség, a Szentlélek nélküliség.

Lehet persze lelketlenül élni és „lelkesnek” látszani. Ebben profi a keresztyénység. Akár azt is mondhatnánk, hogy ez szimpla képmutatás, de azt hiszem, több ennél.

Ha valaki Lélek nélkül él, de úgy beszél, talán még úgy is él valamennyire, mintha Lélek szerint élne, járna, nos, az becsapja a környezetét. Különösen súlyos eset, amikor valaki a Sátán vezérlése alatt áll, de úgy beszél és úgy tesz, mintha a Szentlélek vezetné. Közel van az ilyen ember a megbocsáthatatlan bűn elkövetéséhez, ha ugyan már el nem követte.

A lelketlenség a Szentlélek nélküliség velejárója az erőtlenség, amit jól lehet kompenzálni lelkesedéssel, ami egyfajta pozitív lelkiségként is eladható.

Lelketlen lelkesek tömege él keresztyén egyházakban...

A mi Urunk Jézus nem volt Lelketlen a szónak a Szentlélekre vonatkozó értelme szerint, de nem volt lelketlen a szó „kegyetlen” jelentése szerint sem.

A régi magyar nyelvben a „Kegyös Jézus”-t használtuk a Kedves Jézus helyett. Jézus kedves is volt és kegyes, azaz kegyelmes is.

Hol tartunk mi manapság? A Lélek valóságos gyümölcsét gyakorta kirakati tárgyakkal helyettesítjük, amelyek ehetetlenek, élvezhetetlenek, de jól mutatnak. A Lélek valóságos ajándékait, a valóságos kharizmákat, az igényekhez szabott kínálattal igyekszünk kielégíteni.

Kegyös Jézus! Légy kegyelemes hozzánk, olykor lelketlen vagy épp Lélektelen mai keresztyénekhez!

Dr. Almási Mihály

Isaac Watts:

Feléd kegyelmes Istenem, fordítom arcomat

Isaac Watts hasonló jelentőségű személy volt a XVIII. századi Angliában – és maradt az utókor számára is – gyülekezeti énekek megújítójaként, mint Dávid zoltáríróként az ókori Izrael számára.

Isten magasztalásában kiemelt helyen szerepelt a lelki énekek és himnuszok írása és éneklése már az ókori Izrael életében is.

Tény, hogy a gyülekezetben a lelki énekek éneklése mindig a magasztalás és imádat egyik formája volt, azonban az idők során hívek ezreinek lelki fegyverzetévé is vált a való életben, mintegy a bátortás forrásaként.

Nem kétséges, hogy amióta az ószövetségi hithősök a zenében is elkötelezték magukat az egyetlen igaz élő Isten magasztalására, a lelki énekek éneklése az emberi lélek kifejező eszköze mindannak, amit Isten jelent számunkra.

Kitűnő példa erre, amikor Isten választott népe Mózes vezetésével átkelt a Vörös-tengeren. (2Mózes 15,1-21.)

Nyilvánvaló tehát, hogy amikor Isten munkálkodik, különös gondolat válogatja ki munkáit az adott feladatra. Igaz ez a lelki énekek,

hymnuszok szerzőire is, akiknek ihletett szerzeményei hosszú idők múltával is ugyanolyan jelentőséggel bírnak Isten kegyelmének magasztalásában a hívek között. A sok kitűnő, Isten által ihletett szerzők egyike volt Isaac Watts, az angol gyülekezeti énekek atyja.

Isaac Watts 1674. július 17-én látta meg a napvilágot Southampton városában, Angliában, a puritán Deacon Enoch Watts legidősebb gyermekeként. Kivételes tanulási képességei már kora gyermekkorá-

ban megmutatkoztak, hiszen 4 évesen már latinul tanult, 13 éves korára pedig már a görög, francia és héber nyelvvel is megismerkedett.

Már gyermekkorában versírással foglalkozott, szüleivel rímekkel teletűzdelve beszélgetett, gyakran bosszantva ezzel édesapját.

Keresztyén, komoly istenfélő családban növekedve, hamar megtanulta mélyen tisztelni és értékelni Isten szavát, a gyülekezeti szolgálatot és életet, a gyülekezeti éneklést illetően azonban csalódott volt. Minduntalan élettelen zümmögésnek titulálta, amivel folyton bosszantotta édesapját, aki egyszer mérgében a: „Ha ez nem tetszik, miért nem írsz jobbat, fiatalembert?” mondattal zárta le a vitát.

Kihívásként fogadta apja replikáját és elhatározta, hogy „modernizálja” a zoltáréneklést, olyan új lelki énekek írásával, amik mélyen szántó tartalommal bírnak, minőségiek és sokkal énekelhetőbbek a gyülekezet számára.

Természetesen a következő vasárnapra már el is készült első szerzeménye:

*„Behold the glories of the Lamb
Amidst His Father's throne,
Prepare new honors for His name,
And songs before unknown...”*

*Íme, a dicsőség Báránya
Amint Atyja jobbán ül,
Magasztaljátok szent nevét,
Új énekkel dicsérve Őt...*

E „szerény” 1692-es kezdet után Isaac Watts gyakorlatilag forradalmasította az egyházi énekeket, amelyek keresztyén gyülekezeteinkben 3 évszázad elteltével is ugyanazzal a meggyőző erővel szólnak és hatnak.

16 éves korában Londonba költözött. Thomas Rowe lelkész iskolájában tanult, majd lett ugyanitt segédlelkész, végül pedig lelkész.

1707-ben adta ki első énekeskönyvét Himnuszok és Lelki énekek címmel (Hymns and Spiritual

songs), ami még életében 16 kiadást ért meg.

1715-ben ezt egy gyermekeknek szánt énekeskönyv követte, majd 4 évvel később Dávid zoltárait fogalmazta újra az Újszövetség nyelvezeten (The Psalms of David, imitated in the language of the New Testament).

Több mint 750 keresztyén himnuszot komponált, mindezek mellett pedig verseket, esszéket írt.

Isaac Wattsot nemcsak lelki énekek neves szerzőjeként tartják számon, hanem teológusként és keresztyén gondolkodóként is. Énekeiben mélyen tükröződik neveltetése, képzettsége, teológus és keresztyén gondolkodó mivolta.

A 15 éves korában elkapott himlőnek köszönhetően egész életében betegeskedett. Állandóan gyengélkedő egészségi állapota elkísérte 1748. november 25-én bekövetkezett haláláig.

Népszerű személyisége és gondolkodóként, egyházzenezőként, lelkipásztorként, költőként elért sikerei ellenére – az Anglikán egyházzal szemben tanúsított ellenál-

lása és nonkonformizmusa miatt – nem engedték, hogy Londonban temessék el, ezért síremléke az akkori város falain kívül eső

Bunhill Fields temetőjében található.

Méltán egyik leghíresebb éneke az: „Örvendj világ, az Úr lejött”, de gyülekezeti énekeskönyvünkben is található néhány éneke, mint pld.: „Hol Jézus Úr az éjszakát”, „Légy jó vitéze Krisztusnak”, „Bárányok vére folyt”, „Jöjj áldott Jézusunk”, „Jöjjetek, mondjunk éneket” és az idei szökepusztai konferencia egyik közös éneke: „Feléd kegyelmes Istenem, fordítom arcomat”.

(Összeállította: Szappanos Tibor)

Meghívó

Ebben az évben is a szokásos időben, július utolsó vasárnapján, azaz 27-én tartjuk a **SZŐKEPUSZTAI KONFERENCIÁT** **10.30 órai kezdettel.**

(Gyülekező és bevezető zene 10 órától)

A konferenciát új helyszínen rendezzük meg – ahogyról jelen számunk vezércikkében már írtam.

A Jó Pásztor erdő Libickozmán van.

Miután beérkezünk a faluba, a helységjelző tábla után az út baloldalán kb. 150 m-re van egy buszmegálló, itt már lehet parkolni.

Az erdő a buszmegálló mögött található.

A szőkepusztai imaházban a baráti kör találkozója délután 14.30-kor kezdődik.

(Az imaházat körülvevő erdőt kivágták, és az út személykocsival szinte járhatatlan. A terep nem alkalmas konferenciázásra, viszont a Jó Pásztor erdő óriás fáit árnyat nyújtanak, az út aszfaltozott, van víz és villany, stb. A körülmények tehát kedvezőbbek.)

Az étkezés önellátóan történik

– bár eddig még minden évben vendégül láttuk a konferenciázókat finomabbnál finomabb „pusztai” ételekkel – lehet, hogy így lesz most is.

A déli órákban jut idő játéokra, beszélgetésre, és egyéb fakultatív programokra.

(További információ a 06-20/886-0845-ös telefonon)

Szeretettel várunk mindenkit!

*

Szőkepuszta a Dunántúlon, Somogy megyében található. Libickozmára az M7-esről Fonyódnál kell lehajtani Lengyeltóti irányába.

Libickozma Öreglak, Pusztakovácsi, Somogyfajsz után következik. A parkolás biztosított. Kempingszéket vagy más ülőalkalmatosságot hozzunk magunkkal!

A régi konferenciázókat és mindazokat, akik szívesen részt vennének ezen az erdei összejövetelen, szeretettel várjuk.

Fúvós találkozó Szőkepusztán

Immár tradíció, hogy a szőkepusztai Jó Pásztor Konferencián találkoznak fúvós zenészeink. Az idei konferenciára is július utolsó vasárnapján – 27-én – kerül sor. A fő téma: a 121. Zsoltár egy gyönyörű költői mondata: „A nap hevében árnyat ad”. Isten óvó szeretetéről esik szó, arról, hogy az Úr oltalom, menvár, pajzs, őrző pásztor. A nap zenei vezetője *Tóka Szabolcs* orgonaművész testvér, köztünk szolgál *Szappanos Tibor* énekművész, a Magyar Állami Operaház tagja...

A fúvósokat *Nemeshegyi János* testvér szervezi és vezeti. Bejelentkezés nélkül is lehet jönni, de annak érdekében, hogy a lehető legjobb zenekar kerekedjék ki, kérjük a fúvósokat, hogy jelentkezzenek nála.

*

Alkalmi énekkart is szervezünk a konferencián. Számos gyülekezetből érkeznek ugyanis rendszeresen énekesek. Ismert énekeket éneklünk *Tóka Szabolcs* testvér szervezésében. Készüljünk erre is lelkesen!

–am –

AKTUÁLIS SEGÍTSÉGGKÉRÉS

A Jó Pásztor Konferencia helyszínét képező erdőt alaposan ki kell tisztítani. A buja, vad aljnövényzet miatt (vadszeder, csalán, stb.) jelenleg nem használható. Ahhoz, hogy kellemes „lábas erdő”, liget legyen belőle július végére, komoly és költséges munkába kezdünk. Köszönettel veszünk minden anyagi segítséget.

Jó Pásztor Alapítvány Kuratóriuma

A Jó Pásztor színesben

Szeretettel ajánljunk kedves Olvasóinknak, hogy újságunkat – ha nem őrzik meg – adják tovább ismerőseiknek. Azt is, hogy nézzék meg a lapot az Interneten, hisz ott a képek színesben láthatók. Szeretnénk, ha minél többen olvasnák a Jó Pásztort, de nem tudunk annyi példányt nyomtatni, amennyire érdeklődés lenne, viszont az internetes elérhetőség mindenki számára adott, „nincs példányszám korlát”. Elérhetőségünk változatlan: www.jopasztor.baptist.hu

A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu

Testvéri találkozók

A dömsödi és a pesterzsébeti baptista gyülekezet sok szállal kötődik egymáshoz. Mindkét közösség annak a *Lajos Jánosnak* köszönheti létrejöttét – természetesen az Úr után – aki *Kornya Mihály* munkatársaként Dömsödre költözött, majd egyik barátját és testvérét *Csete Lajost* is áthívta Nagyszalontáról, aki a dömsödi alapítás (Lajos János által) után néhány évvel (1886-ban) Erzsébetfalvára költözött és elkezdte a missziómunkát...

Imaórára készülődünk

Laczkovszki János testvér vezette az imaórát

A zsúfolásig megtelt dömsödi imaházban kezdődik az istentisztelet. A szószéken dr. Almási Mihály dömsödi ügyintéző lelkipásztor és Katona Béla erzsébeti lelkipásztor

Bazsinka József tubaművész testvér játszik

Tóth Sámuel zongoraművész testvérral „interjút” készít Almási testvér

A dömsödi gyülekezet Kiskunlacházán új imaházat épített, amelynek megnyitó ünnepe 2012. október 7-én volt. Az új misszió indításában erzsébeti testvérek segítenek, *Kovács Árpád* diakónus (külföldre távozásáig), *Bazsinka József* és *Szappanos Tibor* a kezdetektől napjainkig... A volt erzsébeti lelkipásztor, *Almási Mihály*, most Dömsödön szolgál, a dömsödi születésű *Katona Béla* pedig most erzsébeti lelkipásztor...

Persze számos más kapcsolódási pontot is említhetnék, hisz nem kevés dömsödi testvér költözött az idők során éppen Pesterzsébetre, de ennyi is elég lehet ahhoz, hogy természetes legyen: a két gyülekezet szívesen találkozik egymással.

Ebben az évben január 26-án a dömsödiek szolgáltak Erzsébeten, május 11-én pedig az erzsébetiek Dömsödön. Mindkét esetben egész vasárnap.

Januárban az erzsébeti családok látták vendégül a dömsödieket, májusban a dömsödi imaházban közös ebéddel is vártuk az erzsébetieket (pörkölt, töltött káposzta, sült malac és persze sütemények, kávé stb.).

Katona Béla lelkipásztor testvér igeszolgálata

Egy asztal a sok közül. Lassan a sütemény is elfogy

Szappanos Tibor operaénekes testvér biznyságtétele

Kirándulás a Petőfi-fához

Tóth Sámuel és testvére, Koszorús Imola, egy kézzongorás virtuóz darabot adott elő

A helyi újság úgy hirdette mind a délelőtti, mind a délutáni alkalmat, hogy egyházzenei hangverseny lesz a baptista imaházban. Igazán magas színvonalú zenei szolgálatok hangoztak el, azonban ez nem gátolta, hanem segítette az evangélizációt.

Nincs itt helyünk arra, hogy részletesen ismertesük az eseményt, de egy képes beszámolót mégis köz-

lünk. Tudjuk, hogy ez igen kevés annak a sok áldásnak az érzékeltetéséhez, amelyben ekkor részünk volt, de arra talán elég, hogy bátorítsunk más gyülekezeteket is arra, hogy ilyen módon is építsük egymást az Úr segítségével.

Dr. AM
A fotókat Lovász Gyula készítette

Isten tervét cselekszem?

Az utóbbi időben azon gondolkodom, hogy miért van Magyarországon az emberekben ez a mérhetetlen feszültség, keserűség. Ülök a vonaton, és nézem az emberek arcát. Senki sem mosolyog, a legtöbb ember arcáról a komorság, a fáradtság olvasható le.

Több ismerőssel beszélgettem a külföldi életről. Miért mennek oda az emberek? Azt gondolnánk, a pénzért, és talán elsőre ők is ezt válaszolják. De aztán hozzáteszik: „... meg, tudod, ott mások az emberek: kedvesebbek, segítőkészebbek”. Mások? Hogy-hogy? Ott nem pénzért kell vásárolni? Ott nincs rezsi? Ott nincs munkanélküliség, betegség, halál? Nincs rohanás? És aztán a beszélgetés során eljutunk oda, hogy mennyivel másabb lenne, ha az emberek itt is olyanok lennének: kedvesek, egymásra figyelők, segítőkészek és időt szánának egymásra.

Egyszer egy filmben hallottam, hogy „légy te az a változás, amit a világban látni szeretnél”. Tedd úgy a dolgokat, ahogy szeretnéd, hogy mindenki tegye. A világ nem önmagától olyan, amilyen. A világot mi, emberek alkotjuk. Amilyenek mi vagyunk, olyan a világ is.

A mai kor legnagyobb problémája, hogy a hirtelen technikai fejlődés következtében (mobiltelefon, internet stb...) háttérbe szorult a személyes kapcsolatok ápolása. És az Istennel való személyes, egyéni kapcsolattartás is! Ma már az interneten élőben láthatunk istentiszteleteket. Régen akár több órát is gyalogoltak az imaházig! És a nagy értékek ebben az útközbeni beszélgetések voltak, vagy az elmélkedések, az Istennel való beszélgetések, a tájban való gyönyörködés, a lélek felfrissülése, a kikapcsolódás. Kikapcsolódás-e számunkra az istentisztelet, vagy oda és onnan is csak rohannunk? Egy „kötelező” vagy olyan szívbeli dolog, amit élvezek? Beszélgetünk-e úgy a családban egymással vagy Istennel, hogy közben nem máson jár az agyunk, vagy nem nézzük az órákat?

Nagyon elterjedt fogalom lett a kiégés. Kiégés a munkahelyen, kiégés a családban, kiégés a lelki életben. Amikor már nem látjuk értelmét annak, amit teszünk, nem érdekel semmi, és már nem is szeretjük azt, amiben vagyunk. Ettől feszültek, idegesek, vagy éppen kedvetlenek, életuntak leszünk. Igen, mert sok mindent kényszerből teszünk. A társadalom, a család, az egyház, a gyülekezet nyomására. „Mert ezt várják el tőlünk..., Mert ez a normális...”

Nem hiába törnek rohamosan előre a wellness szállodák, az életmód tanácsadás, a stílustanácsadás. Mert az emberek érzik, hogy valami nincs rendben velük, nincsenek harmóniában önmagukkal – vagyis Isten tervével.

Mindenki számára van hely a világon. Csak lehet, hogy az én helyemen már ülnek, és ezért lehet, hogy – még ha kényszerből is – én is ülök valaki helyén, aki emiatt elfoglal szintén helyet mástól. De mi van, ha ezt a kört valaki megszakítja? Mi van, ha valaki azt mondja: „Nem csinálom azt, amit nem szeretek, mert nem az én feladatom. Nem az anyagiakat

nézem, hanem az elhívásomat. Erre a helyre jöjjön az helyetem, aki tényleg késztetést érez rá!” És erre az „üres” helyre jön egy olyan ember, aki tényleg szereti a munkáját és mosolyogva végzi. Aztán egyre többen a helyükre kerülnek, és egyre több kiegyensúlyozott és elégedett ember lesz. (Az elégedettségbe beleérttem azt is, hogy a fizetésével is elégedett, mert az is nagy feszültséget tud okozni az emberben, ha úgy érzi, hogy többet dolgozik, mint amennyire értékelik. De most nem erre szeretném a hangsúlyt tenni.) Ez a különbség a munka és a hivatás (elhívás) között!

Legyen bátorságunk azt tenni, amire Isten elhívott, amire ő készítet! Mert azt az űrt a szívünkben csak akkor tudjuk megtölteni tartalommal, ha Isten velünk kapcsolatos tervét, akaratát tesszük, ugyanis ő ismeri azt, mi a legjobb nekünk. Ne holnap, ne jövőre, ne akkor, amikor már vettem egy házat, van egy kocsim, jól megszédtem magam és most már szánhatok időt és energiát arra, amit szeretnék. Ne! Ugyanis soha nem lesz az, hogy lesz elég pénzem, lesz elég időm, és lesz elég energiám. Ezért ma tegyük meg, amire Isten elhív! Nem tudhatjuk az időnk rövidségét. Ne tegyünk úgy, mint a hitetlenek, akiknek nincs reménységük Isten gondoskodásában. Legyünk mi a példaképek abban, hogy igenis tehetjük azt, amire Isten készítet, amire elhívást érzünk, amit szeretünk csinálni, és ami így már nem is munka. Hanem feltölt, örömet okoz, és amivel repül az idő. Én a saját életemben erre törekszem. Nem tehetek másképp, hiszen Isten elhívása nem tudna másképp megvalósulni az életemben. Isten ma számít ránk, ma van velünk terve. Mert ne feledjük, a világ olyan, amilyenné mi tesszük!

Minden tevékenységünk akkor jó, ha azt szeretettel végezzük. Szeretet nélkül nem érdemes tenni, mert az nem jóra vezet. Ez a kulcsa mindennek! A szeretet. Amit az emberek szeretetnek neveznek, az önzésük jobbik része. Mert mindenki azt szeretné, hogy jól éljen, és az önmaga szeretetét a pénz által méri. De szereti-e magát annyira valaki, hogy azt teszi, amit szeret úgy, hogy közben nem az anyagiakat nézi? Persze pénzből él mindenki – de nem a pénzért! Élelemre is szükségünk van, mégsem eszünk egész nap, nem ez határozza meg létünket. Persze szükséges az életünkhöz a pénz, de ne úgy válasszunk munkát, hogy melyik fizet jobban.

Ne adjunk teret a Sátánnak azáltal, hogy olyat teszünk, ami nem Isten akarata szerint való dolog. Mert Isten olyan feladatot szán nekünk, ami ha teherrel jár is, de szeretni fogjuk. És honnan tudjuk meg, hogy ilyen helyzetben vagyunk? Tegyük fel magunknak a kérdést: A munkám a hivatásom? Boldog vagyok és elégedett, hogy ez a munkám? Csak a pénzért csinálom?

Istennek velünk kapcsolatos terve nem a szenvedésünk, hanem az Ő jelenlétében, az Ő tetszésére való, szent akarata szerinti élet.

„Békességet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövőt adok nektek.” (Jer 29,11)

Szepes-Benyovics Mónika

A Szentlélek kitöltetése és az Ige növekedése

ApCsel 2,1-41

Jézus mennybemenetele előtt azt parancsolta tanítványainak, hogy addig ne hagyják el Jeruzsálemet, amíg meg nem kapják a megígért Szentlelket. Az apostolok pedig egy szívvel és egy lélekkel kitartóan imádkoztak, és várták, hogy Jézus ígérete beteljesedjen az életükben. Várták a Szentlelket, de nem azért, mert kicsit már megfáradt a lelki életük, és ettől az élménytől valami újat reméltek. Nem is azért várták imádkozva a Szentlelket, hogy újra-éljék azokat az izgalmas és nagyszerű időket, amikor először találkoztak Jézussal. A Szentlélek iránti várokzás és vágy nem személyes benső szükségük volt, hogy újra élőbb legyen a hitük. Ők, Jézus szavaival összhangban arra vártak, hogy erőt kapjanak a Jézusról szóló tanúsághoz. Arra vártak, hogy közösségüket Isten felülről való erővel ruházza fel, hogy elindulhassanak a népek közé, és meghirdessék, hogy a názáreti Jézus, akit megfeszítettek, és aki feltámadt, ő az Úr, és ő a világ megváltója és reménysége.

Tíz napot kellett imádkozva várokzniuk, és így érkezett el pünkösdi ünnepe. Pünkösdi egy olyan kóstoló, amelyet majd a teljesség követ. Egy olyan esemény, amely kezdetévé lesz az Ige növekedésének, terjedésének és győzelmének. Egy olyan nap, amikor nemcsak megszületik a keresztyén egyház, de elindul növekedése, kultúrákon és népeken átívelő missziója. Ez azonban bennünket is érint, hiszen mi is részesei vagyunk annak, ami az első pünkösdi napján történt. Isten Igéje növekedett, terjedt, és eljutott hozzánk is. Isten Igéje ma is növekszik közöttünk és általunk is.

I. ÉLMÉNY, AMELY MAGÁVAL RAGAD

A pünkösdi események nem az apostolok fejében zajlott le. Nem megértettek valamit, nem új infor-

mációt kaptak. Nem is az történt, hogy felismertek volna magukban egy olyan lehetőséget, amelyet korábban nem vettek figyelembe.

Két erőteljes fizikai jelenséggel kezdődött Jézus válasza az apostolok engedelmes várokzására és imádságára. *„Hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek.”* Ezt mindannyian hallották, akik jelen voltak. *„Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és szálltak mindegyikükre.”* Ezt mindannyian látták és, feltehetően, érezték. Figyeljük meg, hogy nem szél fújt, és nem tűznyelvek szálltak le rájuk, hanem szélrohamhoz hasonló zúgást halottak, és tűznyelvekhez hasonló valami jelent meg és szállt le rájuk. Azaz a jelenség megfoghatatlan és magyarázhatatlan a mindennapi ismeretek alapján. Ugyanakkor félelmetes, valóságos, és teljességgel átélt.

Az Isten Lelkével való ilyen valószínű találkozás és betöltekezés nélkül soha nem indult volna el az egyház a misszió útján. Az Úrral való kapcsolat nem pusztán ismeret a fejben, hanem élmény, tapasztalat, érzés a szívben. Természetesen ez nem létezhet egyenletes és folyamatos intenzitással, de hiába tudod elmondani, hogy az Úr hatalmas, az Úr szerető, az Úr kegyelmes, az Úr szent, ha ennek valósága, tapasztalása még nem járta át megingathatatlan bizonyossággal a bensődet. Különbség van tehát a között, hogy az a véleményed, hogy Isten szent és kegyelmes, vagy pedig kóstoltad, átélted már az ő szentségét és kegyelmét. Nem ugyanaz, ha valaki tudja, hogy a méz édes, mint ha valaki ismeri, mert kóstolta már a méz édességét. A Szentlélek az, aki Jézus Krisztus minden igazságát kijelenti a szívünkbe, és ez nem pusztán intellektuális ismeret,

hanem olyan találkozás, olyan élmény, amely egészen mélyen megragad és az Úrhoz kötöz.

A szélviharhoz hasonlítható zúgás, a kettős tüzes lángnyelvek leszállása, és ezzel együtt a Szentlélek kitöltetése olyan tapasztalat, átélt valóság az apostolok életében, amely mindörökké szívükbe írja az Úr hatalmát és szentségét, jelenlétének valóságát. Vágyjuk mi is a Léleknek bennünket mélyen megragadó, erővel felhatalmazó munkáját! Lássuk, higgyük és tapasztaljuk, hogy a keresztyénség szívében ott áll a mindenható Isten érzékelhető megtapasztalása!

II. EGYSÉG, AMELY MINDEN HATÁRT ÁTÍVEL

Az apostolok nemcsak a hallásban és látványban tapasztalták a Lélek kitöltetését, hanem abban is, hogy *„különféle nyelveken kezdtek beszélni, úgy ahogy a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.”* Ez nem kis megröbbenést, és zavart keltett mindazok között, akik a zúgást hallva összefutottak, és a saját nyelvükön hallották az apostolokat beszélni. Pünkösdi napján a népek jelen voltak Jeruzsálemben, a korabeli világ minden részéről, Mezopotámiától Egyiptomig, Rómától Élamig, és csodálkoznak, valamint összezavarodnak az érthetetlen jelenség felett: *„halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek az Isten felséges dolgairól.”* Nyilvánvaló, hogy a Szentlélekkel való beteljesedéssel együtt járó nyelvi csoda, kommunikációs csoda itt elsősorban a jel szerepét tölti be. Jézus az Úr, aki elküldte a Szentlelket, valami nagyon fontosat fejez ki ezzel, aminek jelen kell lennie már az egyház születésénél, amely nélkül lehetetlen lenne az Ige növekedése.

A „mindannyian értjük, amit mondanak” csodálatos tapasztalata a bábeli zűrzavar ellentéte. Bábel-

ben az emberiség Istent kizárva akart magának egységet és hatalmat, dicsőséget, de az Úr – éppen az ember érdekében – ezt nem engedhette, és ezért a nyelvek összezavarásával lehetetlenné tette a tervet. Pünkösdkor azonban, amikor a Szentlélek kiáradt, hogy az apostolok Jézus Krisztus erővel felhatalmazott tanúi legyenek, azonnal egyértelmű lesz, hogy ez a tanúságtétel, a Jézusról szóló evangélium minden néphez szól, valamint hogy Jézus Krisztus evangéliuma egységet, megértést, és megbékélést hoz a népeknek. A nyelvek és a megértés csodája arra is rámutat, hogy Isten nagyságos dolgait, azaz az evangéliumot, minden nyelven lehet és kell hirdetni.

Amikor betölt téged a Szentlélek, megismered – hiszen átéled! – ennek a valóságát. Amikor a Lélek kiárad, ha nem is jár feltétlenül együtt a nyelveken szólás ajándékával, a szívben megszületik a vágy, hogy az evangéliumot mindenkinek meg kell ismernie. A Léleknek ez a munkája felkészíti az egyházat a misszióra, felkészíti Isten népét az Ige növekedésére. Ez az, amiért kétezer éve mindig voltak és vannak emberek, akiknek a szíve egy másik népcsoportért lobban fel, akik Bibliát fordítanak, és ezzel írásbeliséget vezetnek be egy népcsoport életébe, akik nem elégszenek meg azzal, hogy az ő körükbe már eljutott az evangélium. A Lélek olyan egységet teremt és formál Isten népében és Isten népe által, amely minden nyelvi és kulturális határt átível.

III. VILÁGOSSÁG ÉS BÁTORSÁG AZ IGE SZÓLÁSÁHOZ

A Lélek erőteljes jelenléte az Ige erőteljes hirdetéséhez kapcsolódik. A Lélek kitöltése nem marad pusztán élmény és érzés, hanem megjelenik, tovább adatik a szóban, az Igében. Az élő Isten jelenléte mindig kimondott, és a valóságot megváltoztató szavá formálódik.

Éppen ezért Péter és a tizenegy az Ige hirdetésébe kezd. Péter igehirdetésének két jellemzőjére hívom fel a figyelmet. Mit tesz a Szentlélek velünk, bennünk, hogy az Ige terjedjen és növekedjen általunk? Világosságot és bátorságot ad.

Péter egyszerű, tanulatlan ember, mégis később meglepi az írástudókat azzal, amilyen bölcsen beszél az írások alapján (ApCsel 4,13). Pünkösdi igehirdetésében meglepő világossággal és magabiztossággal magyarázza az ószövetségi helyeket Jézus Krisztusra mutató módon. Az ószövetségi írásokból kiindulva hirdeti Jézust annak a népnek, akik jól ismerték ezeket a szentírási szakaszokat. Péter szájából a régi és jól ismert igék aktuálisan, döntésre hívó módon, tekintéllyel szólalnak meg. A Szentlélek megeleveníti az Igét, és megvilágosítja az értelmünket. Az Ige növekedésének egyik titka az, hogy a Szentlélekkel beteljesedett, Isten jóságát Krisztusban a Lélek által megtapasztalt ember számára élő és ható beszéddé válik Isten szava. Tegyük ki magunkat az Igének, kérjük a Lelket, és világosságot fogunk kapni!

A másik jellemzője Péter igehirdetésének a bátorság. Emlékezzünk, hogy Jézust nem egészen két hónappal korábban végezték ki a nép vezetői, úgy, hogy a közvélemény egy jelentős része egyetértett ezzel, sőt, követelte azt. A tanítványok menekültek, ki merre látott, és nem akarták, hogy bárki is tudja, nekik is

közük volt a kivégzethez. Ezzel az előtörténettel Péter most a következő kijelentéseket teszi: „A názareti Jézust, azt a férfiút, akit Isten igazolt előttetek erővel, csodákkal és jelekkel, amelyeket általa tett az Isten közöttetek, ... azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a pogányok keze által felszegeztétek és megöltétek. De őt az Isten... feltámasztotta...” Majd újra: „Tudja meg tehát Izráel egész háza teljes bizonyossággal, hogy Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettétek.” Ezek a mondatok nem pusztán vallási-teológiai kijelentések, hanem politikai-közéletiek is. Politikai és közéleti ügy volt Jézus kivégzése, és ezzel szembenemenni, és feltámasztását hirdetni, valamint kivégzését elítélni, mint Isten elleni cselekedetet, olyan állítások, amelyekre börtön és üldözés, elnémitás lehetett a válasz. A Szentlélek azonban nemcsak világosságot ad, hogy értsük az Ige aktuális, prófétai üzenetét, de bátorsággal is felruház, hogy merjük elmondani.

Ha engedelmesen tanúi kívánunk lenni, ha az a vágyunk, hogy az Ige növekedjen, akkor szükségünk van a Lélekkel való beteljesedésre, aki által világosságot és bátorságot kapunk. Ha Jézust a mai magyar valóságban hűségesen követjük és képviseljük, gyakran összeütközünk hazugsággal, csalással, erőszakkal, szabadossággal... Adjon a Lélek bölcs és bátor szavakat nekünk!

Azért jött el, halt meg, és támadt fel Jézus, hogy új életet szerezzen embereknek, és eklézsia szülessen. Azért küldte el Lelkét, és azért adja a Lélek által ma is önmagát, hogy az Ige ma is, itt is, közöttünk is, általunk is növekedjen.

(L. A.)

–szerkesztve–

Forrás: Internet <http://www.gref.hu/hu/igehirdetes/az-ige-novekedese/a-szentlelek-kitoltetese-es-az-ige-novekedese/>

JÖJJ EL, SZENTLÉLEK!

Fájó emberszívbe,
mint gyógyító balzsam,
lázongó lélekbe,
mint hódító dallam,
zokogó sírásra,
mint öröm harangja,
életnek, tavasznak
hívogató hangja:
Jöjj el, Szentlélek!

Gyenge női szívbe,
mint az erő lángja,
kereső lélekbe,
mint lobogó fáklya,
kedvesség és jószág
langyos fuvalmával,
a szelíd Megváltó
gyöngéd uralmával:
Jöjj el, Szentlélek!

Kis gyermeki szívbe,
mint a csengő ének,
ártatlan lélekbe,
mint a vidám élet,
ezüstkacagással,
angyalseregekkel,
atyai mosollyal,
igaz szeretettel
Jöjj el, Szentlélek!

Családi tűzhelyre,
mint a hit szikrája,
– békesség, boldogság
borulván így rája, –
magas palotáknak
fényes nagytermébe,
kicsi házikóknak
virágos csendjébe
Jöjj el, Szentlélek!

Szomorú özvegyhez,
mint a remény napja,
éhező árvákhoz,
mint az árvák atyja,
könnyek törlésére,
orvosság-adásra,
testvéri szent csókra
és vigasztalásra
Jöjj el, Szentlélek!

Bűnnek tengerében
hánykodó habokra,
minden nemzetekre,
kicsikre-nagyokra,
hitnek sugarával,
Jézus szerelmével,
az örök Atyának
örök kegyelmével
Jöjj el, Szentlélek!

Somogyi Imre

PÜNKÖSD UTÁN

*Pünkösöd előtt – sóvárgás titkos mélye.
Pünkösöd előtt – ígéreték zenéje.
Pünkösöd előtt – esedezés, esengés.
Pünkösöd előtt – halk hajnali derengés.
Pünkösöd előtt – szent vágyak mozdulása.
Pünkösöd előtt – koldusszív tárulása.
Csendesen várni – várni, hinni, kérni!
Aztán – boldog pünkösöd utánba érni!*

*S pünkösöd után – szent égi erőt-vetten,
pünkösöd után – Lélekkel telítetten,
pünkösöd után – bátor tanúvá lenni,
pünkösöd után – szolgálni, égni, tenni,
pünkösöd után – régít kárnak ítélni,
Krisztusnak élni és másoknak élni,
minden mennyei kincset elfogadni,
és pünkösöd után – adni, adni, adni!*

Turmezei Erzsébet

Olvasóink írják

Köszönöm, hogy megmaradhatott a Jó Pásztor lap. Köszönöm önzetlen munkájukat. Én hiszem, hogy az Úr az idén is kirendeli az anyagiakat, a testvéreknek meg ad erőt hozzá, hiszen nagyon áldásos a munkájuk.

(K. Jné – Dunaújváros)

*

Köszönöm, hogy továbbra is elküldik részemre a lapot. Nagyra értékelem ezt a sok érdekes rejtvénykérdést, nagyon jó lapozgatni és keresgélni a Bibliában a válaszokat és az igehelyet. Szeretném, ha még sok ilyen rejtvényt fejthetnénk meg. Az Úr áldását kérem munkájukra.

(S. M. – Bp.)

*

Már a lap neve is békével tölti el a szívem, amikor megérkezik. Nagyon szeretem benne a rejtvényeket, mert így sokat lapozgatom a Bibliát. Előfordul, hogy éppen arra a napra való aktuális üzenetet, útmutatást is megkapom Isten igéjéből, miközben keresem a helyes megfejtést.

(K. Sné – Miske)

*

A legutóbbi szám minden cikke nagyon megragadott. A katonákról, a tavaszról a betegekről szólóak. Igen sokoldalú, megragadó, elgondolkodató történetek. A Biblia nemcsak a harctéren védi az embert, hanem ma is, amikor annyi nyomorúság, érdektelenség van a földön.

A rejtvények meg felüldülést jelentenek, hiszen egyre több és több Biblia-olvasásra készítet minket.

(G. Gyné –Kétegyháza)

*

Hasznomra vált a rejtvénnel töltött idő és a többi cikk átolvasása is. Isten áldja meg befektetett munkájukat!

(L. T. – Berettyóújfalu)

*

Néhány hete kaptunk egy telefonhívást régi kedves Olvasónktól. Beszámolt arról, hogy most halt meg a férje (Weisz Gyula testvér). Elmondta, hogy az újság legutóbbi számában szinte minden írást a jó Isten üzeneteként kapott ajándékba.

Elérzékenyülten beszélt arról, hogy milyen sokat jelent neki mindig a Jó Pásztor, és hogy az Úr milyen különös módon juttatja el vigasztaló üzeneteit neki, a lapon keresztül.

Hálásak vagyunk Istennek azért, ha bárkihez bármikor az ő üzenete érkezik el szerény lapunk által.

– a szerk. –

Mi a lényeg?

Az ember megszületik, és kezdi élni a maga sajátos életét. Egyre önállóbbá válik. Ösztönei kényszerére megtanul egy hosszú cselekvéssort, annak újra meg újra való megisméltésére a napok könyörtelen múlása kényszeríti. Érzékszervei segítségével mind nagyobb felületet, területet megismer a Földből. A körülötte élők pedig arra nevelik – szeretettel, vagy kényszerrel –, hogy egyre alkalmasabb legyen a környezet ellenállásainak leküzdésére. Mintha véletlenszerű volna minden, ami vele és általa történik, végbemeget.

Egyszer csak elhangzik egy kérdés, feléje, amire neki kellene vagy kell válaszolnia: Mi leszel, ha nagy leszel? – Bagatell és szinte ostobán hangzó megkérdés ez. Ő azonban érzi, tudja, hogy ez fontos. És válaszol is, szinte azonnal. Megnevez egy emberi tevékenységet, melyet látott már, hallott vagy olvasott felőle, mely tetszett neki, melyre úgy gondolt eddig, hogy de jó lenne „azzá lenni”, „azt csinálni”! És mondja a gyermek: „tűzoltó leszek, katona, vadakat terelő juhász...” És ezeket most szorozd meg százzal, vagy ezerrel! Ki hol él, kinek hol és mi a legfontosabb, a leggyakoribb tevékenység, ami nélkül vagy nem lehet, vagy nem érdemes élni.

Ettől kezdve céltudatosná kezd válni az ember/ke/ élete. Engem gyermekként körülbelül ötéves koromban kérdezett meg szülőfalumban Máté Miklós bátyám. (Ő, sajnos, hősi halált halt a második világháborúban, a Don-kanyarnál). – „Na, Sanyikám! Te mi leszel, ha nagy leszel?” – És én akkor mondtam ki először hangosan, hogy „baptista prédikátor leszek!”

Abban az időben, és még sokáig, a baptista lelkészeket prédikátornak mondták országszerte. Van ennek egy lesajnáló üzenete is, hogy ez talán nem is egészen becsületes foglalkozás, hanem a prédikátor

olyan „hordószónok-féle”, aki bár-mikor és bárhol beszélni kezd valami „istenes” dolgokról.

Egy gyermek azonban nem az eszével mérlegel, hanem a szemével és a képzelő-erejével. Kaptam például az egyik születésnapomra néhány ólomkatonát és egy kis ólomágyút. Én biztos voltam benne, hogy az ólomágyú ólomcsövében apró ágyúgolyók is vannak. Kíváncsi lettem, vajon hány golyó van benne elrejtve. Édesapám kisbaltájával hosszában kettévágtam az ágyúcsövet, és megnéztem, mi újság odabent.

Így voltam a „prédikátor” kifejezéssel is. Tetszett nagyon. Apámat pedig úgy tekintettem, mint földre szállt hitszónokot. Hasonlítani szerettem volna én is őhöz. Ő volt a példaképem.

Kezdtem házi játék-istentiszteleteket tartani. Először a testvéreim számára, aztán a közeli barátaim jelenlétében is. Végül pedig még a szüleimet is meghívtam egy-egy ünnepi alkalomra. Gyakoroltam a prédikálást. Előbb csak „habrigya”-nyelven, de mindinkább értelmes szavakkal, mondatokkal, átéléssel, lelkesen. Hívogattam megtérésre a kedves hallgatóimat. Ígértem nekik, hogy majd hamarosan be lesznek merítve a Kánya-patak Jordán-vizébe.

Mi a lényeg? – Az életcél! Ami, aki lenni akarok. Ezért tanultam, ezért gyűjtöttem kiskorom óta a könyveket. Gimnáziumba jártam, leérettségiztem. Általános támogatást élveztem ebben, de persze csak a család és a hívő gyülekezet részéről. Ateista „isten” ült akkor a trónon. Fogyatékos értelműnek tituláltak minden szinten, mert egy olyan történelmi korban akarok pap lenni, amikor teljesen nyilvánvaló, hogy fél évszázad múlva már nem is fogják tudni az emberek, mi az, hogy Biblia, imaház, kegyelem és bűnbocsánat, meg az efféle „badarságok”. Nekem azonban az volt a „lényeg”, hogy az Urat szolgálhas-

am, az Ő nevét hirdessem és képviseljem. – A továbbtanulás korszakában sehová sem vettek föl. Sajnálta, hogy roppant módon félre vagyok vezetve. – Isten azonban nem halt meg. Egyszer már megtörtént ugyan, amikor Krisztusban, az ő Fiában vállalta az engesztelő halált a világ bűneiért. De nem maradt a sírban. Feltámadt! „Fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb”.

Nekem továbbra is az maradt a lényeg, hogy felkészüljek az Ő szolgálatára. Édesapám először lakatosinasnak akart adni. Már meg is beszélte Mike bácsival Békésen. – Végül mégis a Baptista Teológiai Szemináriumban kötöttem ki. Minden akadályt áttört az értem munkálkodó áldott Szentlélek. Abban az esztendőben nem is volt felvétel, de engem fölvettek. Rebelis lelkületem miatt háromszor is el akartak távolítani az intézetből. Elvégeztem mégis, lediplomáztam, felavattak „fölszenteltek”, szolgálatba álltam. A kézrátételnél édesapám keze és áldása is megnyugdott rajtam.

Abban a községben az oda kerülésem esztendejében vezették be a villanyáramot. Meg aztán ott voltam világosságul én is „szegénykéimnek”. Majd jött a forradalom. Akadályok, támadások, ateista rémuralom. De Isten hatalmas karjánál nincs erősebb hatalom. Vezetett, oltalmazott, megáldotta életemet. Nekem mind ez ideig ez maradt a „lényeg”, hogy felkészüljek az ő szolgálatára, és nevének dallamát megtanítsam mindazoknak, akik körülöttem éltek, élnek. Lelkipásztor kollégáim jól ismerik ennek a hivatásnak, pályának a nehézségeit, buktatóit. Úgy érezzük időnként, hogy „kiegtem, nem bírom tovább, senki sem ért meg, teljesen egyedül maradtam, mindenki ellenem dolgozik”. De ha a „lényeg a lényeg”, hogy nekem az örök üdvösség a célom, akkor nem

állhatok meg, nem vonulhatok félre, nem lehetek önző érdekeim mártírja. – „Légy hú mindhalálig!”

Legfőbb vágyam, hogy elnyerjem az örök élet koronáját, „melyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon”. „De nem csak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését”.

Már nem lehet túl sok hátra. Benne vagyok a „vagy ha több”, „vagy ha feljebb” korbán, ahogy a kilencvenedik Zsoltárban olvashatjuk. – Hálát adok, hogy még szolgállok, szolgálhatok. Sosem lettem „hordószónok”. Én csak ülök, állok, megyek, (futottam), és beszélek. Vagy így, mint most is: az ujjaimmal „jelelek”. Vagyis írok.

Köszönöm, Atya, Fiú, Szentlélek!
– A pontot majd ne feledd odatenni a mondat végére! Csak nehogy kérdőjel legyen belőle...

Gerzsényi Sándor

JÉZUS GYÓGYÍT

*Jerikó városából távozóban
Egy vak koldussal volt találkozója.
Bartimeusnak hívták. Meghallotta,
Hogy jön az Úr; a betegek barátja.*

*Ordítani kezd, nem törődve mással:
Dávid fia, Jézus, könyörülj rajtam!
Én hiszek benned, áldott Messiásom!
De veled most találkozni akartam.*

*Jézus megáll a nagy kiáltozásra.
Hívjátok ide! – szól határozottan.
Bízzál, kelj fel, hív téged, jöjj sietve!
Rongyát ledobva kérdi: merre? Hol van?*

*Szólítja az Úr. Nos, mit tegyek veled?
Hogy újra lássak! – Néhány pillanatra
Megáll az idő kereke. Csend támad.
S látását Bartimeus visszakapja.*

*Sokáig én is vakon ácsorogtam
Az út mentén, Jézus, míg arra jöttél,
És szemem megnyitottad. Nem vagyok vak.
Már látlak és követlek, mindörökké!*

Gerzsényi Sándor

GYEREKREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvényben személyeket soroltunk fel az egyik csoportban, és állatokat a másikban. Találgatók meg, hogy melyik állat melyik személyhez kapcsolódó történetben szerepel, és fogalmazzátok meg egy rövid mondatban, hogy miért.

Beküldési határidő: 2014. július 31.

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Illés	holló
Bálám	szamár
Izsák	kos
Dániel	oroszlán
Péter	kakas
Éva	kígyó
Jónás	cethal (nagy hal)
Elizeus	medve
Pál	vipera
Gadarai ördögös	disznó
Noé	galamb
Keresztelő János	sáska
Góliát	kutya
Egyiptomi fáraó	béka

Az előző rejtvény helyes megfejtése: JERIKÓ KŐFALAI – Jerikó bevételéről, a jerikói kőfalak leomlásáról Józsué könyve 6. fejezetében olvashatunk.

Helyes megfejtést küldtek be: Torgyik Zsuzsa (Kiskőrös), Gyaraki Anikó (Békés), Vári Tímea (Kiskőrös)

Gratulálunk!

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845 • Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171 • E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsényi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

KVÍZKÉRDÉSEK

Pál apostol leveleiből

A mostani kérdésekre a választ Pál leveleiben lehet megtalálni

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára, (Forrás: internet)

Beküldései határidő: 2014. július 31.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

1. Milyen fegyvereket kell felöltönie a hívőknek?

- a) Semmilyen fegyverre nincs szükségünk.
- b) Isten fegyverzetét, például a hit kardját, az üdvösség pajzsát és az imádság kardját.
- c) Isten fegyverzetét, például a hit pajzsát, az üdvösség sisakját és a Lélek kardját.
- d) Mindenféle fegyver megengedhető, mert a cél szentesíti az eszközt.

2. A tisztának minden...

- a) szabad
- b) tisztátalan
- c) tiszta
- d) tilos

3. Milyen viszonyulást tanácsol Pál a „felettes hatalmakkal” szemben?

- a) ellenállást
- b) engedelmisséget
- c) távolságtartást
- d) tiszteletet

4. Ki látogatta meg a thesszaloniakat az első levél megírása előtt

- a) Pál és Timóteus is
- b) csak Pál
- c) csak Timóteus
- d) egyik sem

5. Mit mondott Pál a filippibelieknek Isten országáról?

- a) nekünk a mennyben van polgárjogunk
- b) az odafelvalókkal törődjétek, ne a földiekkel
- c) keressétek először Isten országát és az Ő igazságát
- d) elközelített a mennyek országa

6. Az alábbiak közül ki szerepel a hit példaképei között?

- a) Ádám

- b) Éva
- c) Kain
- d) Ábel

7. Minek nevezi Pál Onézimusz, a szökött rabszolgát?

- a) a „szolgájának”
- b) a „szívének”
- c) bűnösnek
- d) engedetlennek

8. „Krisztus meghalt a mi bűneinkért...”

- a) ...ezért aki hisz, annak nem kell ítéletre mennie
- b) ...az Írások szerint. Ezért aki hisz, annak örök élete van.
- c) ...és feltámadott, ahogyan meg is jelentette tanítványainak
- d) ...az Írások szerint. Eltemették, és – ugyancsak az Írások szerint – feltámadt a harmadik napon

9. Miért „szállt szembe” Pál Péterrel Antióchiában?

- a) mert együtt evett a pogányokkal
- b) mert együtt evett a pogányokkal, de azután elkülönült tőlük
- c) mert körül akarta metélni a pogányokat
- d) mert nem akarta körülmetélni a pogányokat

10. Ki volt Lóisz?

- a) Timóteus nagyanyja, akiben képmutatás nélküli hit volt
- b) Pál nőtestvére
- c) Timóteus anyja, akiben képmutatás nélküli hit volt
- d) Timóteus nagyanyja, aki rossz példával szolgált Timóteusnak

11. Mit ír a kolossébeliekhez írt levél az étellel, itallal kapcsolatban?

- a) Engedelmeskedjétek a felsőbb hatalmasságok előírásainak
- b) Figyeljétek mindezekre
- c) Senki el ne ítéljen titeket ezek miatt

- d) Fogyasszatok el mindent, amit előtökbe tesznek

12. Mit tegyen Timóteus egy idősebb férfival, ha az vétkezik?

- a) Hagyja szó nélkül, nem az ő dolga ítélkezni
- b) Szégyenítse meg a gyülekezet előtt
- c) Intse őt, mint atyját
- d) Kezdeményezzen ellene hivatalos fegyelmi eljárást

13. „Kincsünk pedig cserépedényekben van ...”

- a) ...hogy ha összetörik, nyilvánvalóvá váljon
- b) ...hogy ezt a kincset mindvégig titokban megőrizsük
- c) ...ezért jól vigyázzunk, mert könnyen összetörik
- d) ...hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk, és ne magunknak

14. Mit mond Pál azoknak a gyülekezeti tagoknak, akik nem akarnak dolgozni?

- a) Aki lusta, elszegényedik, de a szorgalmas munka meggazdagít
- b) Ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék
- c) A restet megöli az unalom, mert nem akar dolgozni kezével
- d) Aki nem dolgozik, az pénzzel járuljon hozzá a gyülekezet épüléséhez

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1 – b, Fahéj (több helyen is: 2Móz 30,23, Péld 7,17, Én 4,14, Ez 27,19, Jel 18,13); 2 – c, Jóás és Amacjá (2Kir 14,9, 2Krn 25,18); 3 – a, Ráchel és Lea (1Móz 30,14-16); 4 – c, Izsóp (Jn 19,29); 5 – d, Konkoly (Mt 13,25-40); 6 – b, Tamariszkuszfa (1Móz 21,33); 7 – a, Gránátalma (1Sám 14,2); 8 – d, 10 (Ézs 5,10); 9 – d, Szederfa (2Sám 5:23); 10 – b, Liliom (Mt 6,28, Lk 12,27); 11 – c, Absolon (2Sám 14,30); 12 – a, Babér (egyáltalán nem szerepel a Bibliában); 13 – b, Koriander (2Móz 16,31, 4Móz 11,7)

A megfejtést beküldték: Mészáros Lajos (Maglód), Piros Elemérné (Bp) és további 68-an, (lásd a keresztretjtvény megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket).

Gratulálunk!

Az Úr oltalom

A 121. zsoltár alapján

Tóka Szabolcs

2014. 05.

Elő- és közjáték

Piano introduction and interlude in G major, 4/4 time. The music is marked *f* (forte) and features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes in both hands.

SA
1. E- meld föl sze-me-id, nézz a hegy - re, On-nan jó a se - gít - ség, Mert az
2. Is - ten az ő - ri-ződ min-den baj - tól, Fél-tón óv - ja lép - te - det, Nem is

TB
(Org. ad lib.)

SA
Úr - tól jön min-den ál - dás, Ál-ta - la lett föld és ég. Refr. Ő
en - ge-di, hogy meg-i - nog - jál, Hit-tel bízd Rá él - te - det.

TB

SA
hű ol-talom, biz-tos mens - vár, Nap he-vé - től kar - ja véd, Hűs

TB

SA
ár - nyé-kot ad gyer-me ké - nek, Ki-tár - ja fö - löt - te szent ke - zét.

TB

A 2. verszak után a refrén megismétlendő!

1	2		3	4	5	6	7		8	9		10	11	12
13			14						15		16			17
18		19							20					
21									22					23
24				25		26				27		28		
29				30		31				32				
33		34		35					36					
37			38		39				40		41		42	
			43		44				45		46		47	
48	49					50	51				52		53	
	54					55				56		57		
58			59	60	61				62		63			
64		65							66		67			68
69									70					71
72														

KERESZTREJTVÉNY

– EGY REJTVÉNY, KÉT IGEVERS

A mostani rejtvényben két igevers található. Az elsőt a vízszintes 30, függőleges 65, vízszintes 10 és függőleges 1 alapján lehet összerakni, a második elemei a vízszintes 73, függőleges 26, függőleges 20, függőleges 12 és vízszintes 1 alatt található.

Megfejtendő az igeversék és az igehelyek.

A rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 1. A második igevers ötödik része 10. Az első igevers harmadik része 13. Kezdődik a játék! 14. Szerszámok fából készült része 15. Állam a Himalája tetején 17. Avított 18. Gádi harcos, aki Dávidhoz csatlakozott Ciklágban 20. ...alja, tájegység a Kisalföldön 21. N-nel a végén: fontos filiszteus város, ide hurcolták el a frigyládát is 22. Irányít 23. Részvénytársasság 24. Képzeltalakot 26. Megfelelően 27. Fordított férfinév 29. Juttat 30. Az első igevers első része 33. K-val a végén: közkedvelt halfajta 35. Kamionjelzés 36. Dél-izraeli kikötőváros (a negyedik betűn ékezetfőlősleggel) 37. Dávid egyik fivére volt (Kár.ford.) 39. Város németül 41. Nitrogén, urán, oxigén, foszfor vegyjele 43. Vízlelőhely a sivatagban – ford. 45. Táncos mulatság 47. Botswanai és portugál autójel 48. Ábrahám egyik nokaöccse – ford. 50. Areopágita, aki megtért Pál beszédére (Kár.

ford) 53. Pára! 54. Fafajta – ford. 55. Zsoldja a halál 56. Felad betűi keverve 58. Indíték 59. Spenót 63. Híres indián civilizáció 64. A hét diakónus egyike – ford. 66. Ézsau felesége 69. Sakkbán tart 70. Ézsau másik felesége – ford. 71. Húséges 72. Játékvezetői kellék 73. A második igevers első része

Függőleges: 1. Az első igevers negyedik része

2. Az utolsó júdai király, fordítva (Kár. ford.) 3. Préselni – ford. 4. A dinnye része! 5. Megretten – ford. 6. Völgy, ahol Dávid és Góliát megívott – az első magánhangzón ékezetihánnyal 7. Tiltás 8. Város Nevadában – ford. 9. Kitűnően teljesít 10. Félig sántít! 11. Esmi kezd az eső 12. A második igevers negyedik része 16. Zofóniás 2-ben említett madár 19. RRN 20. A második igevers harmadik része 22. Nagy lakoma 25. Műveltető képző 26. A második igevers második része 28. Menettérti jegy 31. A négy ifjú egyike (Kár.ford.) 32. A nikkal vegyjele 34. Régi magyar személynév, számos település nevének is része 38. Zorobábel Jeruzsálemba visszatért főember neve (Ezsd 2) 40. Talán 42. Aháb udvarmestere, aki elrejtett 100 prófétát 44. Részben vizes! 46. Ráhel „versenyháza” 49. Náhúm próféta jelzője lehet 51. ÚJ 52. Írnok Dávid idejében, a második magánhangzón ékezetihánnyal (1Krn 24) 57. Ház oldala 58. Kevert rozsl! 60. Viccelődés – ford. 61. Hibát vét az írásban – ford. 62. Van ilyen láb és

állapot is 65. Az első igevers második része 66. Világ is, béke is oroszul 67. Von 68. Elvisel 70. Növény szárának földközeli része

Beküldendők az igeversék és igehelyek.

Beküldési határidő: 2014. július 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

„Örülni fog a puszta és a szomjú föld, vigad a pusztaság, és kivirágzik rajta a nárcisz.” (Ézsaiás 35,1)

Helyes megfejtést küldtek be:

Lörík Jánosné* (Bp), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Polányi István* (Bp), Kovács Bálint* (Újkígyós), Czap Elekné* (Debrecen), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Pálmai Jácinta* (Szokolya), Martonné Szlepák Margit* (Tahi), Gyarakai Mihályné* (Békés), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Gulyás Ernőné* (Bp), Vezsenyiné Ács Magdolna* (Pécel), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Marton Elemér* (Lénárdaróc), Marton Debóra Renáta* (Lénárdaróc), Bolemányi Jánosné* (Kiskőrös), Mihály Sándor* (Szada), Sáfri János* (Pécel), Dobner Béláné* (Bp), Dr. Varga Lászlóné* (Pécel), Héglgy Béláné* (Békés), Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsanna* (Kiskőrös), Simon Zoltáné* (Bp), Bathó Erzsébet* (Rév-Komárom), Ecsedi Istvánné* (Érd), Kovács Sándorné* (Kiskőrös), Nyári I. Lászlóné* (Kaposvár), Tóth Antalné* (Hajdúböszörmény), Gyarakai Anikó* (Békés), Kerekes Béláné* (Mágocs), Török Sándor* (Debrecen), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalu), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Trenka Józsefné* (Nógrádmegyér), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Dan János* (Békés), Kisény Ádám* (Békés), Vári Györgyné* (Kiskőrös), Lovász Mihály* (Kiskőrös), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Horváth Jánosné* (Fadd), Spangenberg Rudolf* (Kömlő), Vajda Jánosné* (Orgovány), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Kovács Imréné* (Ráckeresztúr), Gyarakai Lászlóné* (Békés), Polányi Károlyné* (Bp), Bató Tiborné* (Ócsa), Hodosz Jánosné* (Méhkerék), Marton András* (Bp), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Döme Károlyné* (Zirc), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Kiss Antal* (Gyula), Barna Rezsóné* (Pécel), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Zóka Benjámin* (Pécs-Hird), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Lisztes Tibor* (Berettyóújfalu), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Sándor Mária* (Bp), Kovács Sándorné* (Miske), Serestyén Gyula (Debrecen), Petrik Ádámné (Órbottyán), Horváth Béláné (Szada), Papp Béláné (Pécs), Barát Imréné (Nyíregyháza), Szabóné Nagy Ilona (Bp), Vincze Jolán (Domoszló), Forrás Ferenc (Bp), Schmal Henrikné (Balatonszemes), Neuheiser Jánosné (Borjád)

Könyvjutalomban részesült: Piros Elemérné (Bp), Neuheiser Jánosné (Borjád), Nagy Sándorné (Berettyóújfalu), Szabóné Nagy Ilona (Bp), Gyarakai Anikó (Békés)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.